

Dyrtiden, ud i en lille Kommune, hvor der næsten ingen Skattebyrde er. Dette forekommer mig at være meget ubilligt. Vi har jo længe beskæftiget os med Spørgsmaalet om at indføre en bedre Ordning af de mellemkommunale Beskatningsforhold, og Folketinget har mangfoldige Gange givet sin Tilslutning til en bedre Ordning af disse Forhold. Men i disse ekstraordinære Aar, hvor saadanne ekstraordinære Forhold, som lige er skildrede her, viser sig, vil der selvfølgelig være en ekstraordinær Tilbøjelighed til at flygte fra den ene Skattekommune og over i en anden, over i et Skattely. Men dette er en Flugt fra en social Pligt, og det forekommer mig, at Lovgivningsmagten har Grund til at træffe Forholdsregler derimod. Med Hensyn til det enkelte Eksempel, som det ærede Medlem anførte: at det ogsaa kunde virke hemmende paa berettiget Flytning, vil jeg sige, at det er der for saa vidt i en enkelt Bestemmelse i Paragraffen taget Hensyn til; og hvis man ønsker at udforme dette nærmere, vil jeg meget gerne modtage Vejledning i saa Henseende ogsaa fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds. Men det Eksempel, det ærede Medlem anførte, rører mig ikke saa overordentlig meget. Om en Mand, som flytter fra en Kommune, fordi han har solgt sin Ejendom, og flytter til en By, lever nogen Tid der og flytter videre, om han tager den Skattebyrde med sig, kan umuligt bekymre mig saa overordentlig meget, thi han kan jo endelig, hvis han ønsker det, lade være at foretage denne Flytning til Byen i den korte Tid. I alt Fald kan jeg ikke tro, at man af Hensyn til denne forholdsvis ubetydelige Ulempe vil afstaa fra at være med til at raade Bod paa virkelige for Kommuneh store og alvorlige Skader og at hemme en Fremgangsmaade, som er i højeste Grad forkastelig: nemlig Forsøg paa at unddrage sig en virkelig social Borgerpligt i disse Aar.

De Betragtninger, jeg her fremfører, fører mig et Øjeblik ind paa det ærede Medlem fra Lemvigs (Sandbæk) Tale. Det ærede Medlem varierer med meget stor Kunstfærdighed og Lærdom det samme Tema. Vi hører hvert Aar eller i alt Fald med passende Mellemrum en overordentlig fængslende Udvikling af et Emne, han har faaet Øje paa og vil indskærpe os. Der er ogsaa — og det tror jeg, det ærede Medlem har mærket — overfor meget af det, han siger, en Erkendelse af, at der er noget rigtigt deri, men jeg tror, at han i Dag anvendte det paa et ganske urigtigt Sted, thi der har ikke været nogen Lejlighed, hvor

disse særlige statistiske Forhold har mindre at betyde end netop overfor det, vi her taler om. De Kommuner, han betegnede som dem, hvori Indtægterne og Formuerne er smaa, er ikke de Kommuner, som overfor den her omhandlede Opgave er de vanskeligst stillede. Det fremgaar ogsaa f. Eks. af den Udtalelse, som det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) fremførte om de Kommuner, hvor der slet ingen sultne Børn er, og hvor Ejendomsforholdene er saadanne, at smaa eller mellemstore Landejendomsbesiddere udgør største Delen af Kommunens Bøoeere. Det er ikke i de Kommuner, at saadanne Vanskeligheder, som dette Lovforslag tager Sigte paa, er særlig fremherskende, det er ikke i de Kommuner, hvor alle sidder med en lille Indtægt, fremskaffet ved Landbrug, at Kaarene er særlig vanskelige i Øjeblikket. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at disse Kommuner overfor andre Statsopgaver er vanskeligt stillede og maaske behandles uretfærdigt, men overfor dette Forhold er de som sagt ikke særlig vanskeligt stillede. Nej, de Kommuner, hvor Vanskelighederne er, er ofte dem, hvor der netop er stor Rigdom og stor Fattigdom Side om Side, det er f. Eks. paa Landet de Kommuner, det ærede Medlem fra Bække fremdrog, da han talte om Børnebespisningsspørgsmaalet, det er dem med store Herregaarde og med Landarbejdere; dér er der stor Rigdom og Fattigdom Side om Side. Kommunerne med de smaa Indtægter og de smaa Formuer, væsentligt placerede paa Jordejere, vil ikke blive berørt af dette Lovforslag paa den Maade, at de vil faa Brug for alle de Midler, her er Tale om.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til nogle af de Betragtninger, som blev fremsatte af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) vedrørende den Beretning, som er vedføjet Lovforslaget som en Art Bilag, og om hvilken det ærede Medlem med Rette erklærede, at den var interessant, og — som det synes mig i høj Grad med Urette — at den bar Præg af Ensidighed. Det forekommer mig, at denne Beretning i høj Grad bærer Præg af den fuldkomneste videnskabelige Upartiskhed. Det ærede Medlem nævned et Par af de Oplysninger, som her fremføres, og en af disse anvendte det ærede Medlem til at benægte nogle af mig fremsatte Paastande. Dér har imidlertid det ærede Medlem ikke rigtig lagt Mærke til, hvad det er, han fremfører, og hvor disse Tal, som han nævner, i Virkeligheden fører hen. Det ærede Medlem sagde, at jeg i min Fremsættelsestale